Категорія справи № **796/165/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **27.09.2018.** Оприлюднено: **01.10.2018.**
Номер судового провадження: **не визначено**

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

25 вересня 2018 року Апеляційний суд міста Києва в складі:

судді Крижанівської Г.В.,

при секретарі Лисиці Ю.С.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві заяву Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватного підприємства «Едельвейс-2000», Приватного акціонерного товариства «Фортуна», Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватного підприємства «Планета», Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з боржника - Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, в якості компенсації за відповідне нерухоме майно, -

ВСТАНОВИВ:

Справа № 796/165/18№ провадження: 2-к/796/56/2018Головуючий суддя: Крижанівська Г.В.У липні 2018 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватне підприємство «Едельвейс-2000», Приватне акціонерне товариство «Фортуна», Приватне акціонерне товариство «ЮБК Інвест», Товариство з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариство з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватне підприємство «Планета», Товариство з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватне акціонерне товариство «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариство з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариство з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариство з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариство з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариство з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 звернулися до Апеляційного суду міста Києва з заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з боржника - Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, в якості компенсації за відповідне нерухоме майно.

Заяву обґрунтовували тим, що рішенням Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з боржника - Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, в якості компенсації за відповідне нерухоме майно визнано, що відповідач незаконно експропріював майно позивачів в порушення статті 5 Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення і взаємний захист інвестицій від 27.11.1998 р.

Згідно п. b) Рішення присуджено позивачам суми, перераховані нижче, в якості компенсації за їхні відповідні об'єкти нерухомості:

i. ТОВ «Еверест Істейт»: 8 454 596 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ii. ПП «Едельвейс-2000»: 35 767 393 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iii. ПрАТ «Фортуна»: 16 980 281 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iv. ПрАТ «ЮБК-Інвест»: 5 248 483 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

v. ТОВ «Нива-Тур»: 12 127 235 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014р.;

vi. ТОВ «Імме»: 356 070 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

vii. ПП «Планета»: 272 555 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

viii. ТОВ «Крим Девелопмент»: 319 319 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ix. ПрАТ «Аеробуд»: (а) 817 150 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р., і (б) 257 999 дол. США плюс відсотки, нараховані з 9 жовтня 2014 р.;

x. ТОВ «Приватофіс»: 3 768 461 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xi. ТОВ «Дайріс» і ТОВ «Приватленд» спільно: 5 062 435 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня2014 р.;

xii. ТОВ «Ділайн Лтд»: (а) 2 165 754 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і (б) 1 176 219 дол. США плюс відсотки, нараховані з 27 лютого 2015 р.;

xiii. ТОВ «ТРК «Жиса»: 368 576 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xiv. ТОВ «Дан-панорама»: 5 715 827 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xv. ТОВ «Санаторій «Енергетик»: 10 920 929 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xvi. ТОВ «КУА «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ»: 15 463 757 дол. США (за ПВІФ «Капітальні інвестиції») і 226 311 (за ПВІФ «Новий Фонд»), плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xvii. ТОВ «КУА «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР» (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс»): 3 967 724 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і

xviii. пану ОСОБА_2: 1 049 288 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

c) Присуджено кожному з позивачів відповідну частину витрат позивачів, на загальну суму 8 583 110,02 дол. США.

d) Присуджено кожному з позивачів відповідну частину витрат Суду і ПТС, на загальну суму 650 000 євро.

e) Присуджено позивачам: (i) відсотки на всі присуджені суми за річною 12-місячною ставкою ЛІБОР плюс один відсоток складних відсотків щорічно; (ii) початковою ставкою вважати 12-місячну ставку

ЛІБОР, що діє на останній робочий день місяця, що передував даті цього Арбітражного рішення плюс один відсоток, ця ставка підлягає щорічному перегляду аж до повної виплати присуджених сум; (iii) у разі присуджених сум у якості компенсації за експропріацію, відсотки нараховуються з дати експропріації (як зазначено в пункті b) вище); і (iv) у разі присуджених сум в пунктах c) і d) вище, відсотки нараховуються починаючи з дати цього Арбітражного рішення.

Інші вимоги відхилено.

Заявники вказували, що у п. 187 Арбітражного рішення по суті справи зазначається про те, що відповідач не брав участі в цьому розгляді ні на етапі розгляду справи по суті, ні на етапі розгляду питання юрисдикції. В цьому ж пункті вказується, що Суд повідомляв відповідача про кожну процесуальну дію, включаючи слухання, направляв відповідачу всі документи, отримані або складені судом, в тому числі протоколи слухання, і пропонував відповідачу представити свої зауваження, як того вимагає п. 2 ст. 28 Регламенту ЮНСІТРАЛ, що стосується неявки будь-якої сторони, суд продовжив розгляд.

Відповідно до п. 411 Арбітражного рішення по суті справи суд постановив, що відповідачем була незаконно здійснена експропріація майна позивачів в порушення ст. 5 Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій від 27 листопада 1998 року та присудив позивачам суми, які наведені в цьому пункті, як компенсацію за їх відповідні об'єкти нерухомості, а також відповідну частину витрат позивачів та відсотки на всі суми, які було присуджено позивачам.

Згідно з п. 3 ст. 9 Угоди арбітражне рішення буде остаточним і обов'язковим для обох сторін спору. Кожна з Договірних Сторін зобов'язується призвести таке рішення до виконання у відповідності зі своїм законодавством.

Заявники зазначили, що рішення набрало законної сили є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Просили визнати і надати дозвіл на виконання рішення Арбітражного суду від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватного підприємства «Едельвейс-2000», Приватного акціонерного товариства «Фортуна», Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватного підприємства «Планета», Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 до Російської Федерації, яким суд вирішив:

a) відповідач незаконно експропріював майно позивачів в порушення статті 5 Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій від 27 листопада 1998 року

b) присудив позивачам суми, перераховані нижче, в якості компенсації за їхні відповідні об'єкти нерухомості:

i. ТОВ «Еверест Істейт»: 8 454 596 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ii. ПП «Едельвейс-2000»: 35 767 393 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iii. ПрАТ «Фортуна»: 16 980 281 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iv. ПрАТ «ЮБК-Інвест»: 5 248 483 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

v. ТОВ «Нива-Тур»: 12 127 235 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014р.;

vi. ТОВ «Імме»: 356 070 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

vii. ПП «Планета»: 272 555 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

viii. ТОВ «Крим Девелопмент»: 319 319 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ix. ПрАТ «Аеробуд»: (a) 817 150 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р., і (б) 257 999 дол. США плюс відсотки, нараховані з 9 жовтня 2014 р.;

x. ТОВ «Приватофіс»: 3 768 461 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xi. ТОВ «Дайріс» і ТОВ «Приватленд» спільно: 5 062 435 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня2014 р.;

xii. ТОВ «Ділайн Лтд»: (a) 2 165 754 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і (б) 1 176 219 дол. США плюс відсотки, нараховані з 27 лютого 2015 р.;

xiii. ТОВ «ТРК «Жиса»: 368 576 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xiv. ТОВ «Дан-панорама»: 5 715 827 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xv. ТОВ «Санаторій «Енергетик»: 10 920 929 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xvi. ТОВ «КУА «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ»: 15 463 757 дол. США (за ПВІФ «Капітальні інвестиції») і 226 311 (за ПВІФ «Новий Фонд»), плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xvii. ТОВ «КУА «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР» (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс»): 3 967 724 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і

xviii. пану ОСОБА_2: 1 049 288 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

c) присудив кожному з позивачів відповідну частину витрат позивачів, як зазначено в додатку III, на загальну суму 8 583 110,02 дол. США.

Додаток III

позивачЮридичне представництвоГонорари експертівІнші витратиВсього ТОВ «Еверест Істейт»88 273,7228 762,475 921,63122 957,82ПП «Едельвейс 2000»375 526,59124 637,3525 660,40525 824,35ПрАТ «Фортуна»*492 795,77*156 867,6432 295,99681 959,39ПрАТ «ЮБК-Інвест»*471 947,77*156 867,6432 295,99661 111,39ТОВ «Нива-Тур»*472 427,77*156 867,6432 295,99661 591,39ТОВ «Імме»*50 734,16*16 523,123 401,7970 659,07ПП «Планета»*26 515,18*8 363,551 721,8936 600,63ТОВ «Крим Девелопмент»*15 302,35*4 283,77881,9520 468,07ПрАТ «Аеробуд»*462 505,10*156 867,6432 295,99651 668,72ТОВ «Приватофіс»*474 562,77*156 867,6432 295,99663 726,39ТОВ «Дайріс» та ТОВ «Приватленд»*463 721,60*156 867,6432 295,99652 885,22ТОВ «Ділайн ЛТД»*466 165,10*156 867,6432 295,99655 328, 72ТОВ «ТРК «Жиса»*463 460,60*156 867,6432 295,99652 624,22ТОВ «Дан-Панорама»*460 170,60*156 867,6432 295,99649 334,22ТОВ «Санаторій «Енергетик»*460 250,61*156 867,6432 295,99649 414,23ТОВ «КУА «Фінансовий капітал» (за «Новий Фонд»)*22 108,06*6 935,631 427,9130 471,60ТОВ «КУА «Фінансовий капітал» (за «Капітальні інвестиції»)462 188,97152 787,8531 456,04 646 432,86ТОВ «КУА «Фінансовий вектор» (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс»)*383 132,44*125 249,3225 786,39534 168,16Пан ОСОБА_2*11 455,79*3 671,80755,9515 883,55d) присудив кожному з позивачів відповідну частину витрат Суду і ПТС, як зазначено в додатку IV, на загальну суму 650 000 євро.

Додаток IV

Позивач Відсотки %Сума в ЄвроТОВ «Еверест Істейт»1,419 165ПП «Едельвейс 2000»6,1139 715ПрАТ «Фортуна»7,6949 985ПрАТ «ЮБК-Інвест»7,6949 985ТОВ «Нива-Тур»7,6949 985ТОВ

«Імме»0,815 265ПП «Планета»0,412 665ТОВ «Крим Девелопмент»0,211 365ПрАТ «Аеробуд»7,6949 985ТОВ «Приватофіс»7,6949 985ТОВ «Дайріс» та ТОВ «Приватленд»7,69 49 985ТОВ «Ділайн ЛТД»7,6949 985ТОВ «ТРК «Жиса»7,6949 985ТОВ «Дан-Панорама»7,6949 985ТОВ «Санаторій «Енергетик»7,6949 985ТОВ «КУА «Фінансовий капітал» (за «Новий Фонд»)0,342 210ТОВ «КУА «Фінансовий капітал» (за «Капітальні інвестиції»)7,4948 685ТОВ «КУА «Фінансовий вектор» (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс»)6,1439 910Пан ОСОБА_20,181 170

e) присудив позивачам: (i) відсотки на всі присуджені суми за річною 12-місячною ставкою ЛІБОР плюс один відсоток складних відсотків щорічно; (ii) початковою ставкою вважати 12-місячну ставку ЛІБОР, що діє на останній робочий день місяця, що передував даті цього Арбітражного рішення плюс один відсоток, ця ставка підлягає щорічному перегляду аж до повної виплати присуджених сум; (iii) у разі присуджених сум у якості компенсації за експропріацію, відсотки нараховуються з дати експропріації (як зазначено в пункті b) вище); і (iv) у разі присуджених сум в пунктах c) і d) вище, відсотки нараховуються починаючи з дати цього Арбітражного рішення.

Просили видати виконавчі листи на примусове виконання рішення Арбітражного суду від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36.

Боржник - Російська Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, заперечень на заяву до суду не подала.

Статтею 81 Закону України «Про міжнародне приватне право» передбачено, що в Україні можуть бути визнані та виконані рішення іноземних судів у справах, що виникають з цивільних, трудових, сімейних та господарських правовідносин, вироки іноземних судів у кримінальних провадженнях, у частині, що стосується відшкодування шкоди та заподіяних збитків, а також рішення іноземних арбітражів та інших - органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних і господарських справ, що набрали законної сили.

Частиною 1 ст. 82 Закону України «Про міжнародне приватне право» встановлено, що визнання та виконання рішень, визначених у ст. 81 цього Закону, здійснюється у порядку, встановленому законом України.

Відповідно до ч. 1 ст. 35 Закону Україну «Про міжнародний комерційний арбітраж» арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

Визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу - це поширення законної сили такого рішення на територію України і застосування засобів примусового виконання в порядку, встановленому Цивільним процесуальним кодексом України.

У відповідності до ч. 1 ст. 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

У разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше (ч. 2 ст. 474 ЦПК України).

Вирішуючи питання про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, суд не може оцінювати, чи законним є прийняте рішення, обговорювати його правильність по суті чи вносити будь-які зміни до його змісту, а перевіряє лише дотримання строків звернення з клопотанням, дотримання вимог процесуального закону щодо його форми і змісту та наявність обставин, які можуть бути підставою для відмови в задоволенні заяви.

Крім того, визнання та виконання арбітражних рішень регулюється також Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк) (далі -Конвенція), яка набрала чинності для України з 08 січня 1961 року, та членом якої є Російська Федерація.

Нью-Йоркська конвенція встановлює, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і приводить їх до виконання згідно з процесуальними нормами тієї території, де запитується визнання і приведення у виконання цих рішень, на умовах, викладених у нижченаведених статтях Конвенції.

Стаття 4 Конвенції передбачає, що для визнання і приведення у виконання рішення іноземного арбітражного суду сторона, яка просить про таке визнання і виконання, при подачі відповідного прохання надає: a) належним чином засвідчений оригінал арбітражного рішення або належним чином завірену копію такого; b) оригінал арбітражної угоди або її належним чином засвідчену копію. Якщо арбітражне рішення або угода викладені не офіційною мовою тієї країни, де порушене клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, також надається переклад цих документів на офіційну мову. Переклад засвідчується офіційним чи присяжним перекладачем чи дипломатичною або консульською установою.

Згідно з ч. 3 ст. 475 ЦПК України заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.

Заявники звернулися із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 у межах встановленого законом строку та заявниками до заяви долучено документи у відповідності до переліку, визначеного статтею 4 Конвенції, що узгоджуються з положеннями ст. 476 ЦПК України та ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

В судовому засіданні представники заявників підтримали заяву і просили її задовольнити.

Боржник в судове засідання свого представника не направив, про розгляд справи судом був повідомлений, на адресу суду від Міністерства юстиції Російської Федерації надійшов лист, в якому повідомлено, що Російська Федерація не признає юрисдикцію Арбітражного суду та не визнає рішення від Арбітражного суду 02 травня 2018 року. Судом визнано неявку боржника такою, що не перешкоджає розгляду справи.

Від представників ПАТ «ВТБ Банк» та ПАТ «Акціонерний комерційний промислово інвестиційний банк» надійшли заяви про залучення зазначених банків в якості заінтересованих осіб.

Судом розглянуто зазначені клопотання та відхилено, у зв'язку з тим, що при розгляді заяви про надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, суд позбавлений процесуальної можливості та процесуального механізму змінювати склад учасників судового розгляду, тобто при розгляді даного питання до участі у процесі можуть бути допущені лише учасники арбітражного розгляду.

Суд заслухавши пояснення представників заявників, вивчивши та дослідивши заяву разом з доданими до неї матеріалами, дійшов висновку про задоволення заяви з наступних підстав.

Судом встановлено, що у вказаній справі арбітражною угодою є Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій від 27.11.1998, яка ратифікована Верховною Радою України 15.12.1999.

Відповідно до ст. 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Статтею 9 Конституції України встановлено, що чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Таким чином, Угода між Кабінетом міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій від 27.11.1998, яка ратифікована Верховною Радою України 15.12.1999, є частиною законодавства України.

Згідно ст. 9 Угоди будь-який спір між однієї з Договірних Сторін і інвестором іншої Договірної Сторони, що виникає в зв'язку з інвестиціями, включаючи спори, що стосуються розміру, умов або порядку виплати компенсації, передбаченої в Статті 5 цієї Угоди, або порядку здійснення переказу платежів, передбаченого в Статті 7 цієї Угоди, буде предметом письмового повідомлення, супроводжуваного докладними коментарями, які інвестор направить Договірній Стороні, що бере участь у спорі. Сторони в спорі будуть намагатися врегулювати такий спір по можливості шляхом переговорів.

Якщо в такий спосіб спір не буде вирішено протягом шести місяців із дати письмового повідомлення, згаданого в пункті 1 цієї Статті, він буде переданий на розгляд у:

а) компетентний суд або арбітраж Договірної Сторони, на території якої здійснені інвестиції;

б) Арбітражний інститут Стокгольмської торговельної палати;

в) арбітражний суд ad hoc відповідно до Арбітражного регламенту Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (ЮНСІТРАЛ) (995_059).

Серед трьох вищезазначених компетентних органів для розгляду спору по суті заявники обрали арбітражний суд ad hoc, що діє відповідно до Регламенту ЮНСІТРАЛ.

У зв'язку з тим, що у ст. 9 Угоди не міститься застереження щодо одноосібного арбітра, спір підлягав вирішенню Арбітражним судом у складі 3 арбітрів.

Згідно із ч. 1 ст. 7 Регламенту ЮНСІТРАЛ у разі, коли повинні бути призначені три арбітра, кожна сторона призначає по одному арбітру. Призначені таким чином два арбітра обирають третьої арбітра, який виступає в якості арбітра-голови арбітражного суду.

19.06.2015, тобто зі спливом шестимісячного строку на мирне врегулювання спору, передбаченого п. 2 ст. 9 Угоди, стягувачі ініціювали цей спір стосовно експропріації Боржником їх нерухомості в АРК шляхом направлення боржнику повідомлення про арбітраж відповідно до положень Регламенту ЮНСІТРАЛ. Крім того, в цьому ж повідомленні першим арбітром у цій справі стягувачі визначили професора У. Майкла Різмана [W. Michael Reisman] (пункт 7 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року).

21 червня 2015 року, з огляду на відмову відповідача призначити другого арбітра протягом тридцяти днів з моменту отримання повідомлення про призначення першого арбітра, позивачі звернулися з листом до Постійного третейського суду (далі - ПТС) з проханням до Генерального секретаря вибрати особу (як компетентний орган), що здійснює призначення, для призначення другого арбітра на підставі підпункту «b» п. 2 ст. 7 Регламенту ЮНСІТРАЛ (п. 8 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року).

12 серпня 2015 року Генеральний секретар ПТС призначив пана Майкла Хванга [Michael Hwang] Особою, що здійснює призначення (компетентним органом), у цій справі (п. 9 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року) (а.с. 123, том 1).

28 вересня 2015 року особа, що здійснює призначення (компетентний орган), призначила професора д-ра Рольфа Кніпера [Rolf Knieper] другим арбітром у цій справі (п. 16 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року) (а.с. 124, том 1).

27 жовтня 2015 року спів-арбітри обрали д-ра Андреса Ріго Суреду [Andres Rigo Sureda] головуючим арбітром у цій справі (п. 17 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року) (а.с. 124, том 1).

Таким чином, склад Арбітражного суду був сформований 27.10.2015.

18 вересня 2015 року ПТС одержав лист від тимчасового повіреного у справах посольства Російської Федерації у Нідерландах пана Бориса Жилка, датований 15 вересня 2015 року, до якого додавався лист від пана В. І. Лисака, заступника директора Департаменту міжнародного права та співробітництва Міністерства юстиції Російської Федерації, датований 12 серпня 2015 року, в якому вказувалось про те, що Російська Федерація не визнає юрисдикції міжнародного арбітражу у Постійному третейському суді для врегулювання вищевказаних позовів (п.п. 10-12 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року) (а.с. 123-124, том 1).

У супровідному листі від 15 вересня 2015 року тимчасовий повірений у справах посольства Російської Федерації у Нідерландах пан Борис Жилка зазначив про те, що ніщо в листі Міністерства юстиції Російської Федерації, що додається, не може тлумачитися як згода Російської Федерації на утворення арбітражного суду, участь в арбітражному провадженні або як процесуальні дії, що виконуються в межах згаданих справ, або як відмова Російської Федерації від судових імунітетів по відношенню до себе та своєї власності у зв'язку з будь-яким судовим чи адміністративним провадженням або процедурами, пов'язаними, прямо чи непрямо, із цими позовами, зокрема імунітету від судової юрисдикції та імунітету від будь-яких примусових заходів, що можуть бути пов'язані, прямо чи непрямо, із цими позовами, незалежно від юрисдикції (національної чи наднаціональної), у якій вони були порушені (п. 12 Рішення щодо юрисдикції від 20 березня 2017 року) (а.с. 124, том 1).

23.11.2015 Арбітражний суд ухвалив Наказ з процесуальних питань № 1 відповідно до якого передбачалося, що Міжнародне бюро Постійного третейського суду (далі - ПТС) буде діяти як канцелярія Арбітражного суду у цій справі. В той же день Арбітражний суд прийняв Регламент судочинства, в якому, серед іншого: (i) визначив м. Гаага (Королівство Нідерландів) як місце проведення арбітражу; (ii) вказав, що вважає зміст листів Боржника від 12.08.2015 та 15.09.2015 запереченнями проти його юрисдикції та допустимості претензій стягувачів; (iii) вирішив поділити процес на дві стадії (т.зв. біфуркація арбітражного провадження): перший етап - винесення рішення щодо юрисдикції Арбітражного суду; другий етап - розгляд справи по суті.

20.03.2017 було прийнято Рішення щодо юрисдикції по справі ПТС № 2015-36, яким арбітражним судом постановив: (1) затвердити свою юрисдикцію для розгляду позовних вимог стягувачів по суті; (2) відкласти [винесення] рішення стосовно [судових] витрат до етапу розгляду справи по суті; (3) проконсультуватися зі сторонами стосовно графіку судочинства на етап розгляду справи по суті.

02 травня 2018 року Арбітражним судом було прийнято Арбітражне рішення по суті справи.

У п. 187 Арбітражного рішення по суті справи зазначається про те, що Відповідач не брав участі в цьому розгляді ні на етапі розгляду справи по суті, ні на етапі розгляду питання юрисдикції. В цьому ж пункті вказується, що Суд повідомляв Відповідача про кожну процесуальну дію, включаючи слухання, направляв Відповідачу всі документи, отримані або складені Судом, в тому числі протоколи слухання, і пропонував Відповідачу представити свої зауваження (а.с. 223, том 2).

Таким чином, боржник був належним чином проінформований про факт порушення арбітражної справи, зміст вимог позивачів та надані разом з ними докази, процесуальні дії суду і про дату та час призначеного Арбітражним судом головного засідання з розгляду Арбітражної справи та фактично знав про них.

Відповідач у засіданні участь не брав, жодних документів Арбітражному суду не надав.

Рішення прийнято у складі: арбітрів: доктора РольфаКніпера [Rolf Knieper], професора Андреса Ріго Суреду [Andres Rigo Sureda], професора У. Майкла Різмана [W. Michael Reisman]

Рішення набрало законної сили 02.05.2018, є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Встановлено, що вказане рішення не оскаржене і в добровільному порядку боржником не виконано.

Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, презюмуючи обов'язковість арбітражного рішення, передбачає вичерпний, що не підлягає

розширеному тлумаченню, перелік підстав, за яких компетентний суд може відмовити у визнанні та виконанні арбітражного рішення.

Згідно статті 5 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, у визнанні і приведенні у виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямовано, лише у разі, якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем порушеного клопотання про визнання і приведення рішення у виконання докази того, що: a) сторони в арбітражній угоді, за принципами застосовуваного до них закону, в будь-якій мірі були недієздатними або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а за відсутності вказівки про таке підпорядкування, згідно із законом країни, де рішення було винесено, або b) сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла подати свої пояснення, або c) вказане рішення винесено у спорі, не передбаченому або не підпадаючому під дію положень арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, або містить висновки з питань, що виходять за межі арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, з тим, однак, що у разі, якщо висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або застереженням, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою або застереженням, то та частина арбітражного рішення, яка містить висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або арбітражним застереженням в договорі, може бути визнана і виконана, або d) склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж, або e) рішення ще не стало остаточним для сторін або було скасовано або призупинено його виконання компетентною владою країни, де воно було винесено, або країни, закон якої застосовувався. У визнанні та приведенні у виконання арбітражного рішення може бути також відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій порушується клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, дійде висновку, що: a) об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законами цієї країни, або b) визнання і приведення у виконання цього рішення суперечать публічному порядку цієї країни.

Відповідно до ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

Статтею 478 ЦПК України та ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» передбачено, що суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо:

1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що:

а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

ґ) рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що:

а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або

б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти заяви стягувача.

Боржником не надано будь-яких обґрунтувань та доказів, які б стали підставою для відмови у задоволенні заяви відповідно до вимог вищезазначених норм.

Таким чином, судом було встановлено, що арбітражна угода не визнана недійсною; боржника було належним чином сповіщено про призначення арбітрів та про арбітражний розгляд; рішення не суперечить арбітражній угоді; склад міжнародного комерційного арбітражу та арбітражна процедура відповідали угоді між сторонами; рішення вже стало обов'язковим для сторін, не було скасовано та його виконання не зупинено судом.

Судом також не визнано, що відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Відповідно до частин 1, 6 ст. 479 ЦПК України за результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

Якщо в рішенні міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті або валютах, суд, який розглядає це клопотання, вказує в своїй ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу, а за заявою стягувача суд визначає суму стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Оскільки рішенням міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті та стягувачі не зверталися з заявою про визначення суми стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали, тому суд вказує в ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу.

З огляду на те, що судом не встановлено підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватного підприємства «Едельвейс-2000», Приватного акціонерного товариства «Фортуна», Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватного підприємства «Планета», Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 до Російської Федерації, особі Міністерства юстиції Російської Федерації, про стягнення сум в якості компенсації за відповідне нерухоме майно, тому заява про визнання та надання дозволу на виконання даного рішення підлягає задоволенню.

Відповідно, слід видати виконавчі листи на примусове виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року.

Крім цього, у відповідності до вимог ст. 141 ЦПК України, з боржника Російської Федерації,в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, на користь кожного із заявників підлягає стягненню 881,00 грн. судового збору, сплата якого підтверджується наявними в матеріалах справи квитанціями. (а.с. 28-46, том 1).

Керуючись ст. 141, 268, 351, 352, 474, 477, 479 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Заяву Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватного підприємства «Едельвейс-2000», Приватного акціонерного товариства «Фортуна», Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватного підприємства «Планета», Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 - задовольнити.

Визнати і надати дозвіл на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватного підприємства «Едельвейс-2000», Приватного акціонерного товариства «Фортуна», Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватного підприємства «Планета», Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 до Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, про стягнення сум в якості компенсації за відповідне нерухоме майно.

Видати виконавчий лист про стягнення з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, на користь позивачів наступні суми згідно п. b) рішення

i. Товариство з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», код ЄДРПОУ 34761965 - 8 454 596 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ii. Приватне підприємство «Едельвейс-2000», код ЄДРПОУ 31068069 - 35 767 393 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iii. Приватне акціонерне товариство «Фортуна», код ЄДРПОУ 24249460 - 16 980 281 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iv. Приватне акціонерне товариство «ЮБК-Інвест», код ЄДРПОУ 32450531, - 5 248 483 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

v. Товариство з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», код ЄДРПОУ 24872970 - 12 127 235 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014р.;

vi. Товариство з обмеженою відповідальністю «Імме», код ЄДРПОУ 33808671, - 356 070 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

vii. Приватне підприємство «Планета», код ЄДРПОУ 32499556 - 272 555 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

viii. Товариство з обмеженою відповідальністю «Крим Девелопмент», код ЄДРПОУ 34410485 - 319 319 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ix. Приватне акціонерне товариство «Аеробуд», код ЄДРПОУ 21598792 - (а) 817 150 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р., і (б) 257 999 дол. США плюс відсотки, нараховані з 9 жовтня 2014 р.;

x. Товариство з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», код ЄДРПОУ 33546549 - 3 768 461 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xi. Товариство з обмеженою відповідальністю «Дайріс», код ЄДРПОУ 33771165 і Товариство з обмеженою відповідальністю «Приватленд», код ЄДРПОУ 33907203, спільно: - 5 062 435 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xii. Товариство з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», код ЄДРПОУ 33717993 - (а) 2 165 754 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і (б) 1 176 219 дол. США плюс відсотки, нараховані з 27 лютого 2015 р.;

xiii. Товариство з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», код ЄДРПОУ 20727448 - 368 576 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xiv. Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», код ЄДРПОУ 30532376 - 5 715 827 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xv. Товариство з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», код ЄДРПОУ 02650676 - 10 920 929 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xvi. Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», код ЄДРПОУ 33718756 - 15 463 757 дол. США (за ПВІФ «Капітальні інвестиції») і 226 311 (за ПВІФ «Новий Фонд»), плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xvii. Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», код ЄДРПОУ 34985759 (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс») - 3 967 724 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.

xviii. ОСОБА_2 - 1 049 288 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

Видати виконавчий лист про стягнення з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації на користь позивачів відповідну частину витрат позивачів на загальну суму 8 583 110,02 дол. США, згідно п. c) рішення та додатку III

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», код ЄДРПОУ 34761965 - 122 957,82 дол. США

на користь Приватного підприємства «Едельвейс-2000», код ЄДРПОУ 31068069 - 525 824,35 дол. США

на користь Приватного акціонерного товариства «Фортуна», код ЄДРПОУ 24249460 - 681 959,39 дол. США

на користь Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», код ЄДРПОУ 32450531 - 661 111,39 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», код ЄДРПОУ 24872970 - 661 591,39 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», код ЄДРПОУ 33808671 - 70 659,07 дол. США

на користь Приватного підприємства «Планета», код ЄДРПОУ 32499556 - 36 600,63 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим Девелопмент», код ЄДРПОУ 34410485 - 20 468,07 дол. США

на користь Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», код ЄДРПОУ 21598792 - 651 668,72 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», код ЄДРПОУ 33546549 - 663 726,39 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», код ЄДРПОУ 33771165, та Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», код ЄДРПОУ 33907203 - 652 885,22 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», код ЄДРПОУ 33717993 - 655 328, 72 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», код ЄДРПОУ 20727448 - 652 624,22 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», код ЄДРПОУ 30532376, - 649 334,22 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», код ЄДРПОУ 02650676 - 649 414,23 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», код ЄДРПОУ 33718756, (за «Новий Фонд») - 30 471,60 дол. США

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», код ЄДРПОУ 33718756, (за «Капітальні інвестиції») - 646 432,86 дол. США

на користь Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», код ЄДРПОУ 34985759, (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс») - 534 168,16 дол. США

на користь Пана ОСОБА_2 - 15 883,55 дол. США.

Видати виконавчий лист про стягнення з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації на користь позивачів відповідну частину витрат Суду і ПТС на загальну суму 650 000 євро, згідно п. d) рішення та додатку IV

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», код ЄДРПОУ 34761965 - 9 165 євро.

на користь Приватного підприємства «Едельвейс-2000», код ЄДРПОУ 31068069 - 39 715 євро.

на користь Приватного акціонерного товариства «Фортуна», код ЄДРПОУ 24249460 - 49 985 євро.

на користь Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», код ЄДРПОУ 32450531 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», код ЄДРПОУ 24872970 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», код ЄДРПОУ 33808671 - 5 265 євро.

на користь Приватного підприємства «Планета», код ЄДРПОУ 32499556 - 2 665 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим Девелопмент», код ЄДРПОУ 34410485 - 1 365 євро.

на користь Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», код ЄДРПОУ 21598792 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», код ЄДРПОУ 33546549 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», код ЄДРПОУ 33771165, та Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», код ЄДРПОУ 33907203 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», код ЄДРПОУ 33717993 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», код ЄДРПОУ 20727448 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», код ЄДРПОУ 30532376, - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», код ЄДРПОУ 02650676 - 49 985 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», код ЄДРПОУ 33718756, (за «Новий Фонд») - 2 210 євро.

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», код ЄДРПОУ 33718756, (за «Капітальні інвестиції») - 48 685 євро.

на користь Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», код ЄДРПОУ 34985759, (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс») - 39 910 євро.

на користь Пана ОСОБА_2 - 1 170 євро.

Стягнути з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватного підприємства «Едельвейс-2000», Приватного акціонерного товариства «Фортуна», Приватного акціонерного товариства «ЮБК-Інвест», Товариства з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариства з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватного підприємства «Планета», Товариства з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватного акціонерного товариства «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариства з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариства з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_2 про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з боржника - Російської Федерації, в особі

Міністерства юстиції Російської Федерації, в якості компенсації за відповідне нерухоме майно кожному по 881 (вісімсот вісімдесят одну) грн. 00 коп. судового збору.

Видати виконавчий лист про стягнення з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації на користь позивачів згідно п. e) рішення відсотки на всі присуджені суми за річною 12-місячною ставкою ЛІБОР плюс один відсоток складних відсотків щорічно; (ii) початковою ставкою вважати 12-місячну ставку ЛІБОР, що діє на останній робочий день місяця, що передував даті цього Арбітражного рішення плюс один відсоток, ця ставка підлягає щорічному перегляду аж до повної виплати присуджених сум; (iii) у разі присуджених сум у якості компенсації за експропріацію, відсотки нараховуються з дати експропріації (як зазначено в пункті b) рішення; і (iv) у разі присуджених сум в пунктах c) і d) рішення, відсотки нараховуються починаючи з дати Арбітражного рішення.

Ухвала суду може бути оскаржена до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня проголошення шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до цього суду.

Ухвала суду, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження. У разі подання апеляційної скарги ухвала суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Повне судове рішення складено 26.09.2018

Суддя: **Г.В. Крижанівська**